

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALIARIA

XXX. ÉVF.

1930.

MÁJUS.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL.

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.

Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest.

VRGO IPSUM, QUEM GEND

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI

CUJUS NON SUM DIGNUS

TARTALOM: *Mátrai Gyula dr.*: † Dr. Babura László. — *Br. Gudenus Hugó*: A boldogságos Szűzhöz. — *Galler Géza*: Anyánk. — *Dr. Pesthy A. Frigyes*: Az Eucharisztia Édesanyja. — *Nemo*: Szent József a lélek szemében. — *Király Ödönné*: Csillaghullás. — *Dr. Vámos József*: Valami a jellemnevelésről. — *Oltár-egyleti élet*.

Csonka-Franciaország két integritási harca és Szt. Jeanne D'Arc. Irta: *Póka Pivny Béla dr.* A magyar Külügyi Társaság kiadásában jelent meg az illusztris írónak ez a műve, mely nagyszerűen állítja elének az állapotokat, amelyek Franciaország legválságosabb éveiben oly sok hasonlóságot mutatnak a mi mostani megcsonkítottságunkkal. Olvasásakor szinte meglepetten állunk a történeti tények előtt és megilletődött lélekkel szemléljük Isten jóságát, mellyel az orleansi szűz Szent Janka személyében csodálatos segítséget küldött Franciaországnak. Nemcsak történelmi ismeretekkel gyarapodtunk e könyv olvasásakor, de mély-séges meggyőződéssel tudunk remélni, bízni mi is csonka hazánk föltámadásában. Melegen ajánljuk m. t. olvasóinknak. Megrendelhetők az szerző címén: Budapest, V. ker., Kossuth Lajos-tér 4. szám. Ára 5 P.

Az Elragadott Herceg. *Harsányi Lajos* Szent Imre regényes életrajzát, legendás történetét megörökítő műve most hagyta el a sajtót. Ez évben lesz 900 éve, hogy az Árpád-házi első királyi sarj, a keresztény magyar ifjúság szent ideálja, szűz Szent Imre herceg meghalt. Olyan évforduló ez a magyar katolicizmusnak, melyet nem hagyhat figyelmen kívül, ha szívében parányi lángja ég a tiszta vallásossággal párosult igaz honszeretetnek. Olyan évforduló ez, melyet egy múltjára büszke s történelmi hivatásában bízó nemzet nem engedhet nyom nélkül elmúlni. De különösen nem a magyar katolikus ifjúság, amely Szent Imre hercegen tiszteli eszményképét, az igazi, a vallásos ideálját. Szent Imre erényei, jelességei, az alakjához fűződő kegyelet, maradandó hatást gyakorolnak a most kiadott Szent Imre-könyv minden olvasójának lelkére. Élvezettel és tanulsággal fogják olvasni Szent Imre herceget, kit nem trónra ültetett az Isten, hanem az oltárra állította, kinek nem koronát tett a fejére, hanem dicsfényt fűzött homlokára, évezredes hivatást adott neki, hogy életet, lelket, lelkesülést leheljen mindazokba, kik e törzsből valók s a magyar hazát erényük és erélyük által vallásos hazafiassággal fenntartani és biztosítani akarják. A festői magyar nyelven megírt, káprázatos színpompájú, albumalakú hatalmas díszmű dr. Serédi Jusztinián bíboros-hercegprímás bevezető soraival és Jaschik Álmos festőművész-tanár gyönyörű színes képeivel jelent meg. A gazdagon aranyozott vászonba kötött mű ára 15 P. Havi részlet mellett is megrendelhető a kiadónál, V., Nádor-u. 26.

Elsőáldozók számára a legjobb imakönyv «Az isteni Gyermekebarátnál», mely egészvászonba kötve 1 P 50 fillérért kapható kiadóhivatalunkban.

† Dr. BABURA LÁSZLÓ.

Nagycsütörtökön egy óraker újra szólt az ünnepi nagy harang a Magyar Sion ormán, de most az ünnepi hangulat helyett mélységes megdöbbenést keltett és széleskörű fájdalmat ébresztett, dr. Babura Lászlónak, a legfiatalabb mesterkanonoknak halálát hirdette. A gyász hír nagypénteken jutott el a Budapesti Országos Központi Oltáregyesületbe, ahol dr. Baburában a mélységes áhítat lelkiemberét becsülték és benne az Eucharisztia égő szívé apostolát és lelke tüzét világítóan lobogató egykori ügyvezető igazgatójukat siratják.

Babura neve fogalom volt. A papi hivatás legfinomabb része jutott neki: Őt arra választotta az Úr, hogy papokat neveljen, hogy saját lelki kincseit az ifjú leviták közt széjjelosztva az egész ország területén kamatoztassa a lelkek üdvére. Kimondhatatlan nagy megtiszteltetés ez a pap számára! Valóban a papi elhivatottság legmagasabb foka, mert mintegy azt mondja a spirituális kinevezéskor a Gondviselés: akarom, hogy a te papi lelkületed, a te papi egyéniséged, a te példád ott álljon a kispapok előtt, hogy a szemináriumi évek alatt olyanokká képződjenek és alakíttassanak általad, mint amilyen te vagy. Ezt kell tartanunk minden spirituálisról, akit nem protekció, hanem a Szentlélektől vezetett egyházkezelés tisztánlátása tesz meg a növendékapság lelki vezetőjévé. Baburának pedig igazán nem kellett protekció. Amikor 1911-ben megüresedett a Központi Szeminárium lelki igazgatói állása, a közvélemény dr. Babura Lászlót mintegy predesztinálta rá és általános lelkesedés kísérte a már akkor országos nevű író és szónok kinevezését. A szemináriumban oly fényesen világított az ő eucharisztikus lelke, hogy már életében ajánlotta őt a jövőbelátó boldogult Kánter Károly, hogy ha ő nem lesz és az akkori ügyv.-igazgató lesz az oltáregyesület országos főigazgatója, melléje Baburát kérjék föl ügyv.-igazgatónak.

Ebben a tisztében végtelen boldog volt, mert így a pasztoráció legfinomabb munkájához jutott. Mindig mosolyogva, lelkendezve jött hozzánk, amíg csak egészsége engedte. Szentbeszédei, konferenciái mindig a «tábor-hegyi magasságok» hangulatát, lelkesedését és erejét árasztották. Szinte lehetetlen volt megilletődés nélkül távozni arról a beszédről, melyet ő mondott el.

Nagy és áhítatos lelke volt dr. Baburának. Volt neki is sok szomorúsága, sok baja és megpróbáltatása, biztak reá nehéz és kényes ügyeket, de mindig derűs és mosolygós maradt s meglátszott rajta, hogy ez a külső a belső lelki békének feltörő napsugára!! a nagy lélek domináló ereje. Láttuk őt imádkozni a legfölségesebb Oltáriszentség előtt olyan ájtatosan, mint csak tiszta szeráfi lelkek tudnak; beszédeiből a «kegyeletos lélek» kenetes illata áradt és keltett igaz áhítatot. S ebben az áhítatos lélekben nagy jellem is volt. Olyan dolgokat is meg mert mondani, amelyekért rendesen ellenszenv és neheztelés jár, ha lelkiismerete szerint kötelezve érezte magát erre, vagy magasabb helyről kapott megbízatást. Különösen nagyrabecsülte őt első apostoli nunciusunk, aki azt mondta, hogy Budapesten két pap tett reá mélységes benyomást s ezek egyike Babura László volt, akit lelkiatyjául is választott. Kispapjainak ügyéért mindenkor síkra szállt bárhol és bármilyen szempontból volt szükség közbelépésre.

Szívjósága páratlanul kedvessé tette mindenütt, amerre csak megfordult. Mintha ebben tökéletesen megszemélyesítette volna Szent Józsefet, akit annyira tisztelt és szeretett, hogy szinte nem tudott betelni a Szent József-képek és festményekkel. Ha valamely fiatal művész megszorult és hozzá folyamodott, biztosan rendelt nála egy Szent József-képet, úgy hogy néha 9—10 is volt a szobájában. Ha meghallotta, hogy valahol új templom vagy kápolna készül, mindjárt érdeklődött, hogy nem kell-e valamelyik oltárra Szent József képe. S ha igen volt a válasz, örömmel küldte s még áldozatot is hozott minél méltóbb elhelyezésére. Amikor az Örökimádásban új oltára lett a Szűzanyának a régi-Mária oltárra is ő ajándékozott egy Szent József-képet s az ő buzgólkodásának hatása alatt választotta az Oltáregyesület Országos Központja is Szent Józsefet Szent Paskál mellett védőszentjévé. Babura írta meg mélységes átérzéssel azt az imát, amelyet azóta is minden évben elmondanak az Örökimádásban Szent József pártfogásának ünnepén. Szent Józsefet is az Eucharisztiaért szerette, mert aki oly közel volt az Úr Jézushoz a földön, annak a tisztelete kell, hogy otthonos legyen az a szentségi Jézus közelében.

Dr. Babura László a szép élet választékos hangú énekese volt, akinek műzsája Jézus, Mária, József, mert — csak egyet említünk — Esztergomban a zárda-templom májusi ájtatosságainak nem volt kedveltebb szónoka, mint Babura László, a kis Prohászka, ahogy Esztergomban már fiatal-

korában becézték. Még gimnázista kispap éveimből emlékszem, hogy egyszer a szeminárium is meghívta, hogy a Szűzanyáról adjon májusi elmélkedési pontokat, ami egészen különleges dolog s érthetetlen volna Babura beszédeinek kiváló értékelése nélkül.

Az idei májust már az égben ünnepeli Jézus, Mária, Szent Józseffel együtt. Imádkozzunk érte, hogy minél előbb eljussón az örök boldogságba és pártfogója lehessen ügyeinknek.

Dr. Mátrai Gyula.

Ének a Boldogságos Szűzhöz.

(Salve Regina.)

Angyalok nyelvén dicsőítenélek
Szűzanyám, méltó vagy az égi dalra!...
Egyszerű szívem csak imígy köszönhet:
«Ave Maria!»

Fölkelő hajnal, Jeruzsálem éke!
Szebb vagy a holdnál, ragyogóbb a napnál.
Csillagok fénylő diadém-csodája,
Égi királyné.

Ó, mutasd, kérünk, hogy anyánk vagy, édes!
Életünk, üdvünk, nagyeros reményünk!
Szent Fiadhoz hívj e zarándokútról
Irgalom Anyja!

Br. Gudenus Hugó.

ANYÁNK!

Ó, gyönyörűsége, szeplőtlen Mária,
Könyörögi érettünk, magyaroknak anyja,
Tekints le hazánkra, irgalmas szemekkel
Jóságos Mária, mi lett a népeddel?
Támaszunk koldusbot, a ruhánk is rongyos,
Megtépett országunk becsülete foltos,
Irgalmas Mária, könyörögi érettünk,
Ne hagyjad elveszni, csonkított nemzetünk. *Galler Géza.*

Kiállításunk ünnepélyes megnyitását Öminenciája volt kegyes vállalni; máj. 17-én d. u. 4 órakor lesz.

Május havában naponta lesz szentbeszéd az Örökimádásban délután 5 óra 15 perckor.

Máj. 2-án, *Virgo Reparatrix* ünnepén a délutáni szentbeszédet dr. Mészáros János prelátnak mondja és ugyanő adja az áldást is.

Az Eucharisztia Édesanyja.

Per Mariam — ad Jesum! Mária által jutunk Jézushoz! Katolikus hitünknek az egyik legmélyebb értelmű jelmondata. Üdvöztetőnknek szent Anyjával való állandó és elválaszthatatlan kapcsolatát fejezi ki, s röviden szavakba foglalja Anyaszentegyházunk azon tanítását, hogy szűz Mária nélkül nincs számunkra megváltás.

Krisztus Urunk tanításának központjává, Evangéliumának legnagyobb ajándékává az Eucharisziát tette. Az örök élet elnyerésének reményévé a legméltóságosabb Oltáriszentséget állította: «Bizony mondom nektek, hogy aki eszi az ember Fiának testét és issza az ő véré, annak örök élete legyen!» Áldozatot, a legnagyobb áldozatot adta az utolsó vacsorán, amikor a kenyér és bor színe alatt Önmagát, a végtelen felségű Istent adta nekünk.

Látogassunk el lélekben néhány nappal keserves kinszenvedése után az utolsó vacsora termébe, ott látjuk a tizenegy apostolt s velük isteni Mesterük Anyját, Máriát. Figyeljük Pünkösdi ünnepén a mennyei szél zúgását s nézzük a leereszkedő lángnyelveket, a Szentlélek-Úristen megszentelése ott hullik az apostolok között Mária szívébe. Mikor az Úr Jézus legnagyobb művét alkotta, mikor az Oltáriszentséget megalapította, mikor szent testét és véré, azt a testet és vért nyújtotta, mely szűz méhéből, szent szíve véréből lett Istenemberré. Ime az Eucharisztia fogamzása a Szűzanya vérében! Elképzeltető-e szorosabb, bensőbb kapcsolat Krisztus testével, mint Máriáé? Lehetséges-e közelebb álló valaki az Eucharisziához, mint Mária, kinek testéből való test, véréből való vér az Oltáriszentség? A názáreti kis ház csendes kamrácskájában, az Isten angyali küldöttjének adott válaszkor: «Ime az Úr szolgáló leánya, legyen nekem a te ígéd szerint» történik meg a legnagyobb csoda: «És az Ige testté lőn!» Fel van írva a szent hely falára: «Hic Verbum caro factum est». «Itt lett az Ige testté!» Mi e szavakból ezt olvassuk: «Itt fogantatott az Eucharisztia!» ... És ez nekünk nem jelkép, nem szimbólum, nem hasonlat, hanem élő, eleven valóság, hit, tudat, megpecsételve az Isten igazságával. Szűz Mária az Isten Anyja, a testté lett Igének Anyja, az Eucharisziának Anyja, Szülőanyja annak az Élő Kenyérnek, ki a mennyből szállott alá, ki a Szentírás apostoli hitvallása szerint: «fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától, kínzaték Pontius Pilátus alatt, megfeszíteték, meghala és eltemetteték, szálla alá poklokra, harmadnapon halottaiból feltámadta, felméne a mennyekbe, ül a mindenható Atyaistennek jobbjára felől, s onnan léssen eljövendő ítélni eleveneket és holtakat.» «A betlehemi jászol szalmáján az angyalok kara, a jámbor pásztorok

serege leborulva imádják azt a kisedet Testet, mely nekünk az utolsó vacsorán adatott. A keresztnek vértől áztatott fáján az Eucharisztia van felfeszítve, az Eucharisztia vére csorog, mely a kereszt lábánál térdelő Istenanya szívéből vétetett. A haldokló Üdvözítő az ő misztikus testének, az Anyaszentegyháznak anyjává is Máriát adja, mikor szent Jánoshoz szól: «Ime a te Anyád!» Az apostolok a mennybe szállott Üdvözítővel, itt e földön, a kenyérsze-
gésben egyesülnek nap-
ról-napra. Ő a mennyei kenyér, ki az égből szállott alá szűz Mária méhébe, hogy onnan vegye áldozatra szánt testét és vérét.

A legnemesebb érzés, mely a földön az ember szívét betöltheti az anyai, gyermeki szeretet. Gyönyörűen mondja aranyszájú Szent János: «Állíts egy gyermek elé borbóba, bársonyba, drágaságokba öltözött aszszonyt s állítsd melléje durva darócba burkolva az édesanyját, a gyermek nem törődik a ragyogó pompával, hanem ölelésre tárt karokkal az édesanyjához fut.»

Mily magasztosan fenséges lehetett az Úr Jézusban Édesanyja iránti szeretete, hiszen Ő minden lelki szépség és erények teljessége?! Mily isteni vigaszt nyújthatott az Istenanyának, amikor eltávozva a földről, addig is, míg a Szűzanya a mennybe vétetett, táplálta őt a szentáldozásban, tőle vett Testével!

Ime a példa mint kell nekünk az Oltáriszentségben is Máriát keresnünk és megtalálnunk, ime az út, mint kell nekünk a Szűzanya tisztelésében is lelkünket az ő szent Fiával való egyesülésre az Oltáriszentségben elkészítenünk!

A buzgó áldozó Máriának is tisztelője, a Mária hűséges gyermeke a szentségi Jézusnak is gyakran válik élő tabernákulumává.

Az ilyen lélek élete megvalósítása az üdvösséges jelszónak: «Per Mariam — ad Jesum!»
Dr. Pesthy A. Frigyes Ord. Praem.

Szent József a lélek szemében.

A lélek szemében Szent József mindenben nagynak tűnik fel. A szó legteljesebb értelmében, szent ember, elhivatott, kiválasztott, magába mélyedt, oly ember, akiről elmondható, hogy nála minden belső elmélyülésről szól.

Isten embere, Istentől való, Istenben élő, a tökéletességnek a legmagasabb fokig vitt fogalma a hit, mi itt a földi életben «Isten gyermekének» szoktunk mondani.

Szent József egy mélység, egy tabernakulum, a szentség fogalma. Ő benne minden az Istené, nemcsak a fény vagy a predesztináció folytán, de ténylegesen, szabad választása szerint, aminek következtében egész életfolyása egyéniségének bélyegét viseli és csodálatos módon képesíti őt a kapott kegyelem iránti hűségre.

Isten példanélküli, soha nem történt módon veszi őt mindenképen igénybe, Jézust és Máriát kivéve Isten őt oly dolgokkal bízta meg, amilyenekkel soha senki fiát, sem embert, sem angyalt meg nem bízott s nem is fog többé megbízni. Az ő saját maga és határnélküli hatáskörével ruházza fel, úgy mint senki mást az Istenember és Szent Anyjának kivételével. És Szent József mint egy darab lágú viasz, szabad akaratból, mindég és teljes egészében imádott Teremtőjének és Ura parancsának veti alá magát.

Örökkön figyel reája, mondani lehet róla, hogy csupa fül, minden bizonnyal beszél is, de leginkább belsőleg, a csendet nem töri meg. Nem lehet magasztosabbat, komolyabbat, egyenlőbbet, csendesebbet, méltóság-teljesebbet, édesebbet elképzelni, mint Szent József egyéniségét.

Mint mennyei Atyának valamilyen isteni formának a visszfénye tűnik fel előttünk. Nem szemlélhetjük anélkül, hogy szívünk meg ne dobbanna és nagy elmélyülés ne venne rajtunk erőt. A reá való tekintés, túl sok gondolatot fakaszt bennünk s mind oly fenséges, oly szent, oly megkapó, hogy szóhoz nem tudunk jutni. Rendszerint a szavak a lélek virágai, de itt minden izzó, csak elvonná a lélek virágjának a hamvát és majdnem árulást követne el ellene. Az ember Szent Józseffel szemben nem lehet izgatott, mert ha az is volna, amint előtte áll, reája feltekint, nyugalom száll meg bennünket. Ő lesz a Jézust és Máriát körülvevő

életben az élőkapocs, az élénk és kedves szabad keret, a felhő nélküli láthatár, amelyben fényleni fognak. Ő maga nem fog fényleni, de ő fogja e két égi testet ragyogtatni, hatáskörét, légkörét az ő élete és szíve fogja képezni. Megkapó hasonlatosság van Szent József lelke, szíve és mennyei Atya kebele között. Szent József annak a Bölcseségnek, hatalomnak, jószág-nak, amelynek «Gondviselés» a neve, öntudatos, élő, érdemtelen tevékenykedő sacramentuma és legfelségesebb munkássága abban rejlik, hogy az «Emberré lett Isten Fia» földi életének irányítója volt, ép úgy, mint Máriának, aki méhében fogadott gyermekét, utóbb lépésről-lépésre követte. E tisztség egy mindenek feletti méltósággal ruházta fel Szent Józsefet és oly világossággal vette körül, amely bár nem érte el a Seraphokat körülvevő világosságot, mégis az összes teremtmények közül egyedül Szent Józsefet érte e kiváltság. Az összes teremtmények közül egyedül Szent József mondható, hogy Isten földi képviselője volt, Szent József táplálta a föld gyümölcseivel az égi Édent, azaz Jézus Krisztust. Itt Szent József úgy jön elő, mint egy legfőbb Főpap, aki a világegyetem munkásságát összegyűjti és megszenteli, hogy azt a magáéval együtt megkoronázza, megdicsőítve, annak gyümölcset Teremtőjének, Jézus Krisztus Urunk által mint áldozathozatalt felajánlja.

Általa az egész külső világ mintha maga-maga fölé emelkedne, hogy Istenhez visszatérve, akitől származik, igyekezzék a lehetőség határáig tartozásának eleget tenni.

Gay püspöktől. Nemo.

Csillaghullás

— Alszol, Gyécsa?

— Nem tudok — suttogott vissza egy hang —, valami furcsa érzésem van, talán vihar van készülöben... úgy nyom valami, szinte félek... A szél panaszkodik, a fák is mintha sóhajtoznának és milyen vaksötét ez az éjtszaka, csupa ború, sehol sincsen egy csillag sem.

Egy ideig hallgattak.

— Vaj' elérünk-e holnap az áldozatra? — kezdte újból az első.

— Csitt — vacogta a másik — az éjtszakának is füle van. Felejtet, hogy Koppány utódaira a halál leselkedik?

— Én nem félek — dacoskodott a bátrabb. — Hadúr az én Istenem, nem a keresztények Istene és holnap ott akarok lenni, amikor a fehér lovat áldozzuk.

Megint elhallgattak.

— Gyécsa — kezdte harmadszor is amaz a beszélgetést —, hallottad mit mesélt az öreg Vásza?

— Halottam — felelte kurtán a kérdező.

— És elhiszed? — faggatta tovább.

— Hiszem, mert láttam egyet a csodarózsák közül. Fehér volt, vakító hófehér. De nemcsak Vásza mondja, mások is tudják már a csodát, hogy a veszprémi Szent-György kolostor kertjében, mióta Imre királyfi ott járt, nem nyílik más rózsza, csak csupa hófehér. Pedig annak már két éve — melázott maga elé.

— Azóta már meg is feleségesedett — vette át a szót az első — s úgy hírlík, a napokban a koronát is fejére téteti atyja.

— Boldog lesz vele a nép — mormolta a Gyécsának szólított, — Nagy ember, kivételes ifjú. Királynak született. Erős, daliás, ügyes, bátor és mégis szelíd, jó, igazságos. Atyja, szerető atyja lesz népének.

— De keresztény — dühösködött az első pogányul.

— Áldott legyen érte — suttogta áhítatosan Gyécsa.

— Oh, hát te is? — robbant a pogány — te is keresztény vagy? Te is elhagyta apáink istenét, ősi hitét? Nyomorult áruló te! — és vad indulattal sujtott feléje. Azt várta, hogy társa majd birokra kel vele, míg egyikük el nem pusztul, hogy azonban az nem is védte magát, egyszerre lecsillapodott.

— Még gyáva is lettél? — kiáltotta feléje kihívóan.

— Nem, csak sajnállak és szeretlek, mert testvérem vagy — hangzott csendesen, szomorúan a válasz.

— Nekem nem vagy testvérem — kötekedett tovább az első —, de mintha a hangja megremegett volna.

— Hallgass meg — kérte Gyécsa szelíden —, aztán ha úgy tetszik, őlj meg, én készen vagyok. Két éve hordozom a titkot, két éve, hogy nappal pogány vagyok, de ha eljön az éjtszaka és én felnézek az égre, még ha behúnyom is a szememet, fényes keresztet látok. Oh, mit tudod te, mi az két életet élni. Nappal vad pogány dalokat énekelek, áldozati oltárt emelek Hadúrnak, szilaj táncokat járok és éjjel térdepelek, imádkozom és édes könnyeket sirok. Nappal lovon nyargalok, gögösen fordítom el fejemet, ha a templom keresztje megcsillan a nap fényében, éjjel térden csuszom a kolostor tövébe, csókolom a lépcsőjét fájó, magamatmegvető bánattal. Egy ilyen éjtszaka vetett két éve Veszprémbe a Szent György-kolostorba. Halványan pislogott ott benn a mécses, én künn vezekeltem a nappal bűneiért. Elaludtam-e, vagy igaz volt, nem tudom, de egyszer csak vakító fényesség vett körül, az ég megnyílt, angyalok serege énekelve szállt az oltár elé, ahol Imre királyfi láttam és halottam imádkozni:

«Minémű szolgálatot tehetnék életemben, Uram, ami neked kellemetes volna?»

És íme nagy fényesség szálla rá és a Magasságos szózatát hallá:

«Ragyogóan szép dolog a szüzesség. Ezt ajánld föl és ezen elhatározásodban légy álhatatos.»

Imre herceg arcraborulva hallgatta a felülről jövő hangot és szíve alázatosságában így imádkozott:

«Én Uram, én Istenem! Te mindeneket tudsz és látsz. Teljesedjen a Te szent akarod bennem és add, hogy a test rendetlen indulatai, melyek a lélek ellen vannak, a Te szent irgalmasságodnak harmatával kialudjanak.»*

És másnap a kolostor kertjében minden piros rózsza fehérre változott. Ilyen színű virágot azelőtt sohse láttunk Magyarországon. Én azóta lélekben keresztény vagyok — vallotta Gyécsa — és ha Isten is úgy akarja, nemsokára a keresztvíz által Géza leszek.

Egy darabig várt, azt hitte, hogy társa majd rárohan és belefojtja a vallomás utolsó szavát; de nem, az utolsó szavakat az már alig hallotta. Csodálkozva nézett az égre:

— Hajnalodik már? — álmélkodott.

A sötét égbolton fényes csillag futott keresztül, opálos gyöngyfényű felhőt húzott maga mögött, mintha drága kincset vivő angyalszárnyak útját jeleznék.

A két pogány dobogó szívvel nézte a gyönyörű természeti tüneményt.

— Lehullott egy csillag — mondták nehéz sóhajtással.

* * *

Másnap sírva ébredt Pannónia. 1031 szeptember 2-a volt. Szűz Szent Imre herceg visszaadta szüzi életét, fehér lelkét Teremtőjének.

Király Ödönné.

Valami a jellemnevelésről.

A HINDUKNÁL mai napig is gyémántport fújnak az újszülött gyermekekre, hogy — jellemes, derék ember váljék belőle. A gyémánt u. i. náluk a derekasság jelképe.... Ha ilyen olcsó áron válhatnék jellemessé valaki!

A görög hitregék szerint Amphion bűvös lantjának hangjaira kövek illeszkedtek egymáshoz és felépült játszva Thebae erős városa.... A megállapodott emberi jellemet, amelyet ez a veszélyekkel, furfangos és erős ellenségekkel dacoló fal jelképez, nem lehet semmiféle bűvös szerszámmal máról-holnapra kialakítani! Ide kemény, kitartó áldozatos munka kell és — sok imádság! Amikor egy filozófus így szólt: «Vess el egy jó tettet és szokást aratsz belőle; vedd el, ültess el a szokást és jellemet aratsz; vedd el, plántáld a jellemet és sorsodat aratod» — igazat

* S. Balázs Benedicta obl. S. B., Pannónia virágos kertje.

mondott. A «sors» helyébe «boldogság»-ot is tehetünk. Földi és örök boldogságot. A jellemalkotásnak ez az egyik titka: sok-sok jótettnek egybehalmozása. Az Úr Jézus azon szava szerint: «Aki a kicsiben hű, az hű a nagyban is». Rendkívüli, a világ csodálkozását felkeltő nagy dolgokat általában nem művelhetünk. A mindennapi élet *rendes* kötelességeit azonban *rendkívüli* lelkiismeretességgel és pontossággal végezhetjük és ez a boldogulásunknak és boldogságunknak biztos útja. Ez az igazság megvilágítja egyben a neves *Stolz Albán* megállapítását: «Mennél kevesebb benső tartalma van valakinek, annál inkább törekszik külsőségekkel imponálni». Annyi üres, hiú, öntelt és jellemtelen ember lebzsel és futkos itt a földön úgyis, mi ne szaporítsuk ezek számát.

Egy *Márton* nevű szerzetes nehéz láncsal a cellája falához láncoltatta magát. A hatodik században történt ez. *Szent Benedek* erre azt mondta neki: «Ha Krisztus igaz szolgája vagy, akkor nincs láncra szükséged, a szent *szerelem* köteléke elég erős arra, hogy jámbor feltételeidet rendületlenül megtarthassad.» A szerzetes a szent magány megtartására tett fogadalmát akarta biztosítani....

Ebben rejlik a megbízható jellem megszerzésének másik titka. Az a nagy hajtóerő, amely lankadatlan, bizó, nem csüggedő önnevelő munkára sarkal, segít minket, nem más, mint a szeretet. *Szeretni* pedig hol tanulhatnánk meg jobban, gyorsabban, mélységesebben, mint a kenyér színében rejtőző örök Szeretemben? Jellemnevelés és a legméltóságosabb Oltári-szentség tisztelete — *elválaszthatatlanok!*

Dr. Vámos József.

OLTÁREGYLETI ÉLET.

Dr. Babura Lászlónak, nagyrabec-sült volt ügyv.-igazgatójának és jelenleg az esztergomi városi Oltár-egyesület igazgatójának váratlan halála mélységes fájdalmat okozott a Központban. Nem is régen foglalta el kanonoki stallumát és már is ott-hagyta; de hisszük, hogy az igazi hazában kárpótlást fog kapni mindenért. Életrajzi adatai: 1874 júl. 19-én született. Kiváló tanuló volt s így került gimnáziumi tanulmányai után a bécsi Pazmaneumba. 1897-ben szentelték pappá. Két évig volt káplán Tardoskedden; 1899-ben az esztergomi bazilika karkáplánja, majd

rövid idő múlva helyettes, 1904-ben pedig rendes tanára lett a teológiának. Már fiatalon irogatott Dr. Tardos néven. Szerkesztője volt az «Esztergom» című hetilapnak. Még aránylag igen fiatalon írta latinnyelvű teológiai tankönyvét, a «Bevezetés az Újszövetségbe», amelyet külföldön is ismernek és a kritika is elismeréssel fogadott. Feltűnt mint ékesnyelvű szónok is s ezért esett a főpásztor választása reá, amikor a Központi Szemináriumba spirituális kellett 1911-ben. 1916-ban lett pápai kamarás, 1920-ban lett a Központi Oltár-egyesület ügyv.-igazga-

tója és 1928-ban nevezte ki Öeminienciája kanonokká. 1929-ben költözött Esztergomba s egészen őzig a szeminárium káplánszobájában lakott, csak akkor költözhetett be a stallumával járó kanonoki lakásba, amelynek aztán csak ilyen rövid ideig lehetett lakója. Dr. Babura már az utolsó szemináriumi évek alatt is sokat panaszkodott, úgy látszik agyvérérelmeszedése volt; virágvasárnapján heves lázzal kétoldali tüdő- és mellhártyagyulladásba esett. Nem tudott vele megbirkózni s az Eucharisztia születésének napján elszállott az ő buzgó eucharisztikus lelke.

Ügyvezető-igazgatói tisztét nagy buzgósággal töltötte be az Oltár-egyesületben. Két évig minden templomi beszéden és gyűlésen ott volt, de attól fogva, hogy az ötvenedik évét átlépte, állandóan gyengékedett és betegeskedett. Amint kicsit jobban érezte magát, megint helytállott tisztében. Nem kanonok, hanem szemináriumi rektor szeretett volna lenni, de a Gondviselés főpásztorának intézkedésében másként nyilatkozott meg. S ő boldog volt, amint elfoglalta stallumát, szinte akkora áhítattal töltötte el a jó Isten iránt hálás lelkét, hogy alig bírt érzelmeivel. Szerénységére jellemző, hogy akárhány ünnepi alkalommal kérték föl kanonoki kinevezése után az Örökimádásban való infulás szereplésre, sohasem vállalta el, mert nem akarta magát püspöksüvegben mutatni. Szívjósága páratlan volt. Nemcsak szűkölködőkön segített, hanem általában szeretett örömet okozni kis dolgokkal is. E sorok írója tudja róla, hogy miképen szokta cukorral, narancssal vagy más szép gyümölcscsel, süteménnyel megörvendeztetni nemcsak a fiatalokat, hanem olyanokat, akiknek életében mindezek a dolgok hiányoztak. Az Örökimádás minis-

tránsai, sőt a templom előtti újság-árusnő is sokszor tapasztalták ebbeli kedves jószívűségét. Mindig mosolygós, derűs arcát nem fogjuk elfeledni, lelki örökségét pedig hűségesen fogjuk őrizni. Imádkozzunk érte, hogy minél előbb lássa meg az Istent és pártfogónk legyen az égben.

Az Oltáregylet ügyv.-igazgatója nagyszombaton már érette misézett, az ünnepélyes requiem május 1-én lesz 9 órakor az Örökimádásban. Az ünnepélyes szentmisét *dr. Mészáros János* prelátus, országos főigazgatónk fogja celebrálni az Örökimádás papjainak segédletével. Emlékét áldva emlegetjük, amíg élünk.

Újhartyán, Gyón, Alsódabas oltár-egyesületeiben apostoli lelkülettel dolgozik özv. Komlóssy Istvánné úrnő, aki ezen egyesületek buzgó életét és egyénenkénti adományait feltüntető pontos kimutatást küldött. Buzgóságáért ezúton mondunk hálás köszönetet és sok áldást kérünk a szentségi Jézustól számára.

Kiskunlacházán 1929 dec. 31-én volt az oltáregyesületi beszámoló-gyűlés. A beküldött jegyzőkönyvből megtudjuk, hogy az oltáregyesületnek 27 tagja van, de így is mintaszerű oltáregyesületi élet van Kiskunlacházán. Szeretettel köszöntjük a kis csapatot!

A Budavári Koronázó Főtemplom Oltáregyesülete Őszentsége papi jubileuma alkalmával, 1929 dec. 20-án díszgyűlést tartott.

Az ünnepélyen megjelentek: Gabriella kir. hercegnő Őfensége, Haász István dr. táborigazgató püspök úr, őgróf Pallavicini Edéné, gróf Apponyi Albertné elnöknő, gróf Zichy Gabriella, br. Skerlecz Karolin és még számosan a vári előkelőségek közül. Mgre Kaldeway uditore és a tagok nagy számmal.

A pápai himnusz eléneklésével megkezdődött az ülés. Gróf Apponyi Albertné elnöknő üdvözlő Gabriella kir. hercegnő Öfenségét, Haász István dr. táborig püspök urat és az összes megjelenteket. Egyben felkéri Haász István dr. táb. püspök urat, hogy az ünnepi beszédet mondja el.

A püspök úr a következőket mondja el:

Az Anyaszentegyház még soha nem tündökölt ilyen fényben, mint épen napjainkban, az egoizmus, az emberi önzés idején.

Ebben a nagy tündöklésben a lelkek mind Róma felé néznek, ahol Isten nagy kegyelméből XI. Pius pápa Öszentsége most tartotta arany-miséjét. Odaszállott a hívek sóhaja és imája. Ha a hívők lelkei galambokká változnának, úgy galambok közt ragyogó, hófehér galambfényben tarthatta volna miséjét Öszentsége.

Ilyen alkalmából ajándékot szoktak adni, adjunk mi is ajándékot Öszentségének, három drágakövet.

Járuljunk hozzá, hogy teljesedjen Öszentsége három terve, amit célunk maga elé kitűzött.

I. Drágakő az akció katolika.

Váljunk mi is mind apostolokká és terjesszük hitünket, teljes erőnk-ből, ez különösen a nők hivatása legyen, mert ők értenek ehhez legjobban, mindenütt, ahol megfordulnak, hintsék el a magvakat és mi többiek imádkozzunk, hogy minél előbb kikeljenek azok.

II. Drágakő Öszentsége világmisziós terve.

A pogányok közt terjeszteni a hitet. Öközülök szentelni föl papokat, apácákat, püspököket, hogy azután azok terjesszék saját népük között a katolikus vallást. Szédtőn fölséges szép gondolat. Itt első-sorban imáinkkal segíthetünk, ajánl-

juk föl imáinkat, áldozásainkat e szent és nagy célra. Miután szükségük van az ottani templomoknak kegy-szerekre, miseruhákra, stb.-re, adjuk filléreinket oda és gyűjtsünk ismerőseink körében is, hisz aki erre a célra ad, Istennek ad első-sorban.

III. Drágakő Öszentsége harmadik terve, a világbéke megteremtése.

Segítsük, hogy Krisztus országa, Krisztus lelke legyen a földön, és ez úgy teljesül, ha megteremtődik az igazi béke, a lelkek és nemzetek békéje, a Krisztusi szeretet által sugallt béke.

Öszentsége volt az, aki első szavával azt mondta, ez nem a Krisztus békéje, ez az antikrisztus békéje. Akik ezt a békét csinálták, nem a Krisztusi szeretet alapjancselekedtek.

Imádkozzunk teljes szívünk-ből, lelkünk-ből, mert különösen minket magyarokat érdekel legjobban, hogy Krisztus Urunk a lelkek által körül-vett trónjáról diktálja a békét, áraszsa el kegyelmével és szeretetével azokat, akik ezt csinálják, hogy megteremtődjön az igazi szent Krisztusi béke itt a földön. Segítsük Szentatyánkat teljes erőnk-ből, hogy mind a három Istentől sugallt fölséges és magasztos terve sikerüljön!

Kérjük Isten áldását reá és zengjük feléje szívvel és lélekkel: «Tartsd meg Isten Szent Atyánkat, Krisztusnak helytartóját!»

A beszéd elhangzása után Szendrey Stefánia Wladár Róbertnek, Sággy Cserevinka Heinrich zeneszerző által megzenésített költeményét, «Fohász az Oltáriszentséghez», énekelte el. Utána Ferdinandy Mihály «Krisztushoz» című saját szerzeményű költeményét szavalja. «XI. Pius» írta és szavalja Gy. Czike Valéria. «Szent Gellért hazafias ima» írta Kamenszky Gyula, zenésítette Wladár Róbert, éneklte Szendrey Stefánia.

A műsor befejeztével főtisztelendő

dr. Tille Gyula helyi igazgató úr megemlékszik Haász István dr. tábori püspök úr beszédéről, s kéri a hívőket, teljesítsék a pápa Őszent-sége kérését. Szítsák a lelkekben a hitnek szent tüzét, hogy a lélek gyözedelmeskedjék az anyagias test fölött.

Te, aki lejöttél az emberek közé, hogy szeretetet és békét hirdess, áraszd el szent kegyelmeddel az embereket, hogy szeressék egymást és békében éljenek. Adj erőt, hogy összetartsunk és segítsük szent Atyánkat fölséges három terve keresztülvitelében. Most pedig kiáltuk szívünk, lelkünk óhaját Róma felé:

«Éljen sokáig XI. Pius pápa, Krisztus földi helytartója!»

Főtiszteendő helyi igazgató úr megköszöni Gabriella Ófenségének személyes megjelenését, gróf Apponyi Albertnének, az egyesület elnöknőjének, Skerlecz Karolin és Lasz Károlyné alelnöknőknek fáradozásait. S az ülés sikerének legfőbb előmozdításán buzgólkodó és fáradozó Wladár Róbert és Róbertné Ömértóságáéknak az összes jelenlevők nevében hálás köszönet mond.

Az összes szereplőknek megköszöni, hogy segítettek az ünnepély fényét emelni.

A himnusz fejezte be a díszgyűlést.

Csuday Károlyné.

A tabáni fiókkoltáregyesület beszámolójából kiemeljük a következőket: «A tabáni fiókkoltáregyesület hagyományaihoz híven, ebben az elmúlt munkaévben is igyekezett az Eucharisztikus Jézus odaadó szolgálata által elnyerni mindazokat a kegyelmeket, melyek a lelki élet mélyítését segítik elő, szorgoskodó munkájával és külső tiszteletnyilvánítása által pedig a legméltóságosabb Oltáriszentség külső keretének fényét és dicsőségét

emelni. A rendszeresített havi közös szentmishallgatások, közös szentáldozások és adorációk kegyelmi erejét mutatja az a vallásos fel lendülés, amely tabáni egyházközség híveinél utóbbi időben oly örvendetesen megnyilvánul. Hogy plébániatemplomunk mindig méltó hajléka és kerete legyen az Eucharisztikus Jézusnak, tagjaink a templom oltárait állandóan karban tartják és virággal és gyertyával látják el azokat. Oltáregyesületünk gyakorlati céljait szolgáljuk rendszeresített havi munkadélutánjainkon, amikor a templom fehérneműjét és egyházi ruháit javítjuk és felfrissítjük. Az elmúlt évben 5 drb új karinget, 12 drb új ministeringet, 12 drb új-kehelykendőt és 4 drb vállkendőt szereztünk be és varrtunk meg. Javítottunk 6 karinget, 4 albát, 2 ministeringet, 1 sekrestyésinget, 5 alsó oltárterítőt, 7 stolát, 2 casulát, 1 velumot, 1 burzát. Teljesen új selyemmel felújítottunk 3 casulát a hozzávaló kehelytakarókkal, stolával és manipulussal együtt. Tagjaink ezenkívül 1 drb új karinget, kehelykendőket, 2 drb díszes antependiumot, 7 drb alsó oltárterítőt, különféle kis terítőket és függőnyt, egy bársony térdeplő imazsámolyt és egy szép ciboriumot ajándékoztak. Tagjaink a Központi Oltáregyesületnek is segítettek fehérneművarrásban és 24 ministeringet varrtak meg. A szent Atya iránti hűségünknek is akartak kifejezést adni tagjaink és aranymiséje alkalmából .... szentmise, ... szentáldozás, ... önmegtagadásból kötött lelkicsokorral együtt felajánlottak a missziók részére egy szép monstranciát, egy kelyhet és 2 beteglátogatósi szelencét. A tabáni fiókkoltáregyesület 10 éves fennállását a június hó 10-én plébániatemplomunkban tartott díszgyűlésen ünnepelte. Munkaévünket a nyári szünet előtt a

barlangkápolnában június hó 17-én tartott szentmisével és közös szentáldozással fejeztük be, mert a nyári hónapok alatt rendes havi összejöveteleinket és munkaóráinkat nem tartjuk meg, ellenben a rendes havi szentmisék alatt tagjaink megszákítás nélkül járulnak a szentségekhez és végzik adorációjukat. *Pénztárnónk az elmúlt évben 175 példány «Örökimádás» folyóiratot árusított a templom előtt.* Az Eucharisztia imádása által nyert indításoktól serkentve, egyik tagunk egy nagy li-sieuxi kis Teréz-szobrot ajándékozott templomunknak, hogy a szobor perselyében összegyűjtött adományokat felajánlhassuk missziós célokra és ezzel lehetővé tegyük azt, hogy évről-évre növekedjék azok száma, akik a legméltóságosabb Oltári-szentség imáadásában résztvesznek. Az elmúlt esztendőben fiókoltár-egyesületünk új igazgatót nyert. Szeptember hónapban főtisztelendő Patay István lelkiigazgatónk betegsége miatt megvált az Oltáregyesület vezetésétől és dr. Mészáros János ömértósága, országos igazgatónk, Kurucz Mihály főtisztelendő urat bízta meg az igazgatási teendőkkel. Új igazgató urunk mély lelkiségének hatása máris mutatkozik abban, hogy a tagok fokozottabb mértékben járulnak a szentségekhez. Tagjaink száma az elmúlt esztendőben 248 volt. Elköltözött 4, meghalt 3. Mélységes hálánknak adunk kifejezést egyházközsegiünk mélyen tisztelt vezetősége iránt, kik annyi megértéssel segítették az Oltáregyesületet és 200 pengő adományozásával lehetővé tették azt, hogy 3 igen rossz állapotban levő casulát teljesen új selyemanyag beszerzése által rendbe hozzattunk.»

Műsoros teadélután Tripoliszban. A VI. ker., Külső Váci-úti (tripoliszi) Szt. Mihály Főangyal Egyházközség «Oltáregyesülete» febr. 16-án fényesen sikerült műsoros teadélután rendezett zászlóalapja javára.

A teadélutánon jelen voltak: dr. Hász István táborigazgató püspök úr, ki magasan szárnyaló ünnepi beszédet mondott, Tabódy Tibor máltai lovag, országgy. képviselő és még számosan kat. közéletünk reprezentánsai közül. A jelenlévő előkelőségeket Mester Jenő egyházi és lider-tejedi Kiss Gyula világi elnök üdvözölték. A háziasszonyi szerepet Walz Sándorné főterjesztő vezetőjével az Oltáregyesület terjesztőnői töltötték be, és pedig: dr. Perényi Lászlóné, Bogyó Gézáné, Andreska Karg Vilmosné, Fodor Józsefné, Nagy Mihályné, Csonka Mihályné, Kriszt Pálné, Lurvig Kálmáné, Alberovszky Adolfné, Koller G.-né, Horváth Istvánné, Ettl Istvánné, Horváth Józsefné, Kuzmits Istvánné, Sebestyén Ignácné, Simon Józsefné, Ősi Györgyné, Nagy Jánosné, Venczel Istvánné, Volszky Gyuláné, Neumann Józsefné, Bellus Józsefné, Golen Magdus és Csallóközy Klára.

A műsor keretében szavalt, ének és zeneszámokkal közreműködtek: Csörgey Lászlóné, Fetzer Károlyné vezetésével a «Citerakedvelők Egyesületének» négy tagból álló művészi együttese; Szeidl Ilona, Lurvig Gyula, Buda Imrus, Danczer Bőzsi, Mohrenberger Henriette, Vörös Valika, Csörgey László, Sulyák József és az egyházközség női énekkara Walz Sándor karnagy vezetésével.

Kerepes és Budapest Herminamezői és Kada-utcai oltáregyesületről a jövő számunkban!

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.